

Pavel Preisner

Výtvarný pedagog, básník, ilustrátor a malíř se narodil 24. 11. 1970 ve Zlíně. Pavel Preisner studoval na Pedagogické fakultě UP v Olomouci, obor výtvarná výchova a ruský jazyk, pak přešel na jazyk francouzský a studia ukončil na samostatném oboru výtvarné výchovy pro základní umělecké školy, graduoval v roce 1993 v magisterském studiu. V roce 1993 založil výtvarné romantické sdružení ROMAN, společně s kolegy ze studií Alešem Szotkowskim a Michalem Navrátilem. V roce 1966 vyšla v brněnském nakladatelství Host první Preisnerova sbírka poezie pod názvem Ulomili, kterou autor sám ilustroval a je spoluautorem básnické sbírky Hodina Hora (1998). V nakladatelství Host vydal také sbírku Usuch a později (2005) v nakladatelství M.A.P.A. poetické texty Budem Nudlit. Dále vyšlo Cosi s čímsi (2016), Srst smrku Archa (2020) s fotoilustracemi Libora Stavjaníka a v druhé polovině září 2020 se chystá vydání dalších textů s názvem "Kůstky stébel" v nakladatelství Jaroslava Kovandy JáSám.

V roce 1997 byl vybrán na I. Zlínský salon mladých a po dovršení hranice 30 let se prezentoval na všech zlínských salonech od roku 2002, které se etablovaly pod názvem Nový Zlínský salon. Od školního roku 1999/2000 se stal výtvarným pedagogem na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění kde, až do současnosti vede ateliér kresby a od školního roku 2008/2009 začal působit na Fakultě umění Ostravské univerzity, s detašovaným pracovištěm ve Zlíně, ateliér malby. V roce 2006 byl soubor jeho kresebných prací zařazen do stálých sbírek KGVU ve Zlíně. V roce 2006 se zúčastnil kolektivní výstavy autorů takzvaného Zlínského okruhu. V roce 2010, autor představil Obrazy v prestižní Galerii Magma, Ostrava. Výtvarné bájení Pavla Preisnera se odvíjí hlavně na vlně senzualně založené, hravé lyrické malby, která vyjevuje množství nečekaných, svérázně poeticky personifikovaných lidských příběhů a situací, těžících zejména z osobitě akcentovaného dadaisticko-surrealistického principu propojování nesourodých, navzájem spolu nesouvisících věcí, dějů a jevů. Důležitým integrujícím prvkem tohoto projevu je jakoby rozumem nekorigovaná, metafyzická rovina snu. Pavel Preisner patří k mladší výtvarné generaci, která hledá vlastní výraz, svoje názorová východiska a témata. Má mnoho předpokladů, aby se ve výtvarnu současného světa neztratil.

Jan Slovák

Kreslíř, grafik, řezbář, básník a spisovatel Jan Slovák, rodák z Pradliska, ležícího v údolí mezi Zlínem a Luhačovicemi, se narodil 18. 12. 1957. V letech 1972–1976 vystudoval gymnázium ve Zlíně. Následně pak studoval na Univerzitě Karlově v Praze filozofii a historii (1976–1981). Se svojí ženou a třemi dětmi žije v Provodově vzdáleném asi kilometr od významného poutního místa Malenisko s kostelem zasvěceným Panně Marii Provodovské. Od roku 1995 pracuje jako středoškolský učitel. V současnosti učí na Střední zdravotnické škole a Vyšší odborné škole zdravotnické Zlín dějepis, angličtinu a společenské vědy. První (jednodenní) výstavu měl v roce 1981 v Pradlisku ve stodole, druhou pak o dva roky později v jedné kotelně na pražském Strahově,

kde pracoval dvanáct let jako topič. S jeho pracemi se diváci mohou častěji setkávat až od 90. let minulého století (Praha, Zlín, Šumperk, Luhačovice, Frýdek-Místek, Prostějov, Brno atd.). Vydal knihy *Tisky* (1996) a *Stará svěcení* (2004) a své básnické či literární práce publikoval v Literárních novinách, Souvislostech, Prostoru Zlín, Pěší zóně, Hostu, A2 i jinde. Slovákova výtvarná řeč je přímá, jadrná a neokázalá. Jeho poetika (ostatně i básnická) mimo jiné čerpá z projevů lidové zbožnosti a jejího smyslu pro zázračno, přičemž se nezdržuje – podobně jako lidové tisky nebo řezby s neúčelnou okrasností formy. Přesto jeho výtvarný jazyk oplývá v chlapsky pádném provedení nevšední citlivostí a vnímavostí k základním duchovním otázkám života a smrti. Na druhé straně lze ve Slovákových pracích dobře rozeznat jeho hluboký obdiv ke starému umění, zejména ke gotickému, raně renesančnímu a ikonám, zpřítomňujícím příběh Kristův. Souběžným a neoddelitelným tématem Slovákových tisků a kreseb je pak krajina jeho rodného kraje. V nejobecnějším slova smyslu tedy jeho práce vypovídají výtvarně velmi úsporným až znakovým, ale sdělným, způsobem o nelehkém údělu člověka vkořeněného do krajiny, která je jeho bytostnou součástí.

Miroslav Černý

Pedagog, hudebník a výtvarník, ženatý, má pět dětí, trvale žije v Provodově u Zlína.

Vystudoval gymnázium ve Zlíně a Masarykovu univerzitu v Brně, obor jazyk český – výtvarná výchova. Jako učitel působil ve škole v Želechovicích, později pracoval jako lektor Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně a lektor Nadace Jana Pivečky ve Slavičíně.

V současnosti vyučuje výtvarnou výchovu na Gymnáziu – Lesní čtvrti ve Zlíně.

V rámci lektorské činnosti přednášel na různých typech škol v oborech: environment, organologie a scénická hudba; stal se popularizátorem archeologie a autorem několika odborných i autorských výstav. Uvedl se jako ilustrátor vlastních publikací (*Odkryj zem, otevři čas, Hudební nástroje strunné drnkací, Zlín mýtický a historický, Pod zlínským rynkem – Cesty do minulosti Zlína, Chvála Zlínu, Ze starého Zlína...*).

Významnou inspirací pro jeho uměleckou činnost se stala krajina: volnou výtvarnou tvorbu představují monumentální malby, ve kterých se obrací k existenci její paměti a skryté spiritualitě, kterou ve svých obrazech odráží. V roce 1999 spoluzaložil občanské sdružení na ochranu krajiny.

Jeho hudební činnost je pestrá; od poloviny osmdesátých let se pohyboval v prostředí undergroundu zlínské a brněnské hudební scény. Později tato aktivita vyústila ve zřízení hudebního nahrávacího studia. Stal se autorem většího počtu divadelních a několika menších filmových hudeb.

V současnosti spolupracuje s J. A. Pitínským (*Rok na vsi, Démonův pramen*), Petrem Niklem (hudební a účast na výstavách, scénická hudba k filmům) a Františkem Skálou aj...

Zabývá se rovněž organologií, provozem a stavbou historických i alternativních hudebních nástrojů, ilustruje připravovanou učebnici stavby smyčcových nástrojů.

